

Βασιλέως ἐπέσκηψεν εἰς τὴν βασιλικὴν ἡμῶν οἰκογένειαν, τὸ ὁποῖον συμμερίζεται ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

Ἡ βασιλοπαις ἀνέβη εἰς τὴν βασιλικὴν ἡμῶν ἀπέβησαν τῇ 20 Ὀκτωβρίου.

ΟΛΓΑ

Ὁ βασιλεὺς ἀνγγεῖλε τὴν ἀπαύσιον εἰδησιν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν διὰ τῆς ἐπομένης πλήρους πατρικοῦ ἀλλοφύ ἐπιστολῆς:

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1880.

Κύριε πρωθυπουργέ.

Ἡ προσφιλὴς θυγάτηρ μου Ὀλγα δὲν εἶνε πλέον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Σήμερον τὴν 4 μ. μ. ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, ἀφήσασα ἀπαύσιον θλίψιν εἰς τοὺς Γονεῖς αὐτῆς.

Ἐπειμὲν, κύριε πρωθυπουργέ, νὰ γνωστοποιήσῃτε τὴν θλίβεραν ταύτην εἰδησιν εἰς τε τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἐσωτερικόν, βέβαιος ὢν, ὅτι πᾶσα ἑλληνικὴ καρδία θέλει συμμερισθῇ τὴν θλίψιν ἡμῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἐπειδὴ εἶν ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἔκδοσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2241. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος I', 26 Ὀκτωβρίου 1880. Ἀριθ. 252 (200). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, δόδος Σταδίου, ἀρ. 6, 4ος, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἐπαγγελία τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν τακτικῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Ἀνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Ἀλ. Ρ. Ραγκαζῆ). — Οἱ στρεβλωταὶ τῆς μουσικῆς. (Κατὰ τὸ γαλλικόν). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἑλίζης Σκ. Σούτσου). — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλλθβεται. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ κατ' ἐδομάδα.

2242. Ἡ Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη ἐν ἔτει 1880 ὑπὸ Ε. Δ. Ροῖδου, ἐφόρου αὐτῆς. Ἐν Ἀθῆναις, ἔκ τοῦ βιβλιοπωλείου Ἀνδρέου Κορομηλά, 1880. 12ος, σελ. 69. [Ἡ ἔκθεσις αὕτη, γεγραμμένη μετὰ τῆς ἰδιαζούσης τῇ κ. Ροῖδῃ χάριτος καὶ θυναμένης λόγου, καταδεικνύει τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, εἰς ἣν ἀπὸ ἐτῶν εὐρίσκειται τὸ ἔθνος τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. ἀνερευνῶν τὰ αἰτία, εἰς ὧν ἡ κατάστασις αὕτη προῆλθε, καὶ προτείνει τὰ πρόσφορα πρὸς θεραπείαν αὐτῆς μέσα. Εἶνε δὲ τὸ βιβλίον τετυπωμένον ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ Ἀνδρέου Κορομηλά μετ' ἄκρας φιλοκαλίας, ἐμφανισθεῖς τὰς προόδους, ἃς δσημέραι ἐπιτελεῖ ἡ τυπογραφικὴ τέχνη ἐν Ἑλλάδι].

2243. Ἐκθεσις Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου, Δ. φ. ὁδηγητοῦ, πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἀποστολῆς αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦ 1880. Ἀθῆνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Ἀϊωνος, 1880. 12ος, σελ. 32.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἀρχεῖται δημοσιευομένη ἐν τῇ Ἑστίᾳ ὑπὸ διακεκριμένου λογιῶν γλαφυρὰ μετάφρασις ἐκ τοῦ ἱταλικοῦ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» τοῦ Edmondo de Amicis. Τὸ νέον τοῦτο ἔργον τοῦ διασήμου συγγραφέως, πολλὰς μέχρι τοῦδε ἀριθμοὺς ἐκδόσεις ἐν Ἱταλίᾳ, μεταφρασθὲν δὲ καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας, εἶνε ἀνάγνωσμα τερπνότατον ἅμα καὶ διδασκτικώτατον. Ἐν αὐτῷ ἀπετυπώθησαν ὅλαι αἱ ἐξοχοὶ ἀρεταὶ τοῦ Ἱταλοῦ ποιητοῦ, καὶ δὲν εἶνε υπερβολὴ ἴσως, ἐὰν εἰπωμεν, ὅτι ἡ ἀρίστη πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε περιγραφῶν τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης εἶνε ἡ

παρούσα. Ὑπάρχουσι πολλὰ ἄλλα συγγράμματα σφωτέρω καὶ ἐπιστημονικώτερα, εἰδικώτερον δὲ καὶ λεπτομερέστερον πραγματευόμενα τὸ θέμα τοῦτο, ἐν οἷς διακεκριμένην θέσιν κατέχει τὸ τοῦ ἡμετέρου Σκαρλάτου Βυζαντινοῦ Ἀλλ' ἡ Κωνσταντινουπόλις τοῦ ἡμετέρου συγγραφέως προέθετο ἄλλον, πολὺ διάφορον σκοπὸν, καὶ τὸν σκοπὸν τούτον ἐπέτυχε παντὸς ἄλλου καλλίον. Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ δὲν εἶνε κυρίως νὰ περιγράψῃ τοπογραφικῶς, ἱστορικῶς ἢ ἀρχαιολογικῶς τὴν τουρκικὴν μητρόπολιν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἐν ὅλον καλλιτεχνικὸν τὰς ἐντυπώσεις, ὅσας προῆλθε ἡ μεγαλόπολις αὕτη εἰς τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου, ὅστις ἐν τῇ ἄψει γεννηθῇ καὶ ἀνατραφεῖ, οὐδέποτε δὲ ἰδὼν ἢ γνωρίσας τὴν Ἀνατολὴν ἄλλως ἢ ἐκ τῶν βιβλίων, ἔρχεται κατὰ πρῶτον ἐκεῖ. Οὐδεμίαν εἰδησιν τοπογραφικῇ, ἱστογραφικῇ ἢ ἱστορικῇ, καὶ ὅπως οὖν ἀξία λόγου, διασφύγει τὸν κάλαμόν του, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδεμίαν αὐτὸν ἐμβαθύνει ἢ ἐνδιατρίβει ἀποκλειστικῶς. Περιγράφει τὰ πάντα, διδάσκει περὶ πάντων, ἀλλ' ὅχι ὅπως ἀπαιτοῦσιν οἱ σοφοὶ καὶ οἱ ὀλίγοι, ἀλλ' οἱ πολλοὶ, τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἀναγινωσκόντων, ὅτινες ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ πολλὰκις ἄσκοπον λεπτομέρειαν, θηρεύουσι μᾶλλον τὴν σύντομον, ἀλλ' οὐκ ἥττον διδακτικὴν περιγραφὴν ἢ ἔκθεσιν. Σήμερον μάλιστα, ὅτε τὰ βλέμματα τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τὴν μυστηριώδη βασιλίαν τοῦ Βοσπόρου, ὁ μὴ γνωρίσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς αὐτήν, ἃς μὴ ζητήσῃ ἄλλον καλλίτερον ὁδηγὸν πρὸς ἱστορίαν αὐτῆς ἢ περιήγησιν παρὰ τὸ ἔργον, οὗ τινος τὴν μετάφρασιν ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύσῃ ἡ Ἑστία.

Ἐπειδὴ δὲ εἶνε λίαν πιθανὸν νὰ διακόψῃ ἡ Ἑστία τὴν ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους, ἡ διεύθυνσις αὐτῆς δὲ προσπαθῇ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὰ ὑπολειπόμενα νὰ ἐκδοθῇσι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου φύλλα ὅσον ἐνεστί πλεονέκτον μέρος τοῦ τερπνότητος ἀναγνώσματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ 24 Ὀκτωβρίου (ἔ. ν.) ἐωρτάσθησαν ἐν Angers τῆς Γαλλίας τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ στηθέντος εἰς μνήμην τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου Πέτρου Ἰωάννου Δαβὶδ, τοῦ ἐπικαλουμένου Δαβὶδ d'Angers. Ἡ πόλις Angers ἔχει τὸ «Μουσεῖον Δαβὶδ», ὅπως ἡ Κοπεγχάγη τὸ «Μουσεῖον Θορβάλτσε», ἐν αὐτῷ δὲ σώζονται πολλὰ ἔργα τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου. Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Jules Claretie, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ στηθέντος ἀνδριάντος, δημοσιεύει ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ Temps πικρότατον ἄρθρον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἣν, ὡς γνωστὸν, ὁ διάσημος καλλιτέχνης καὶ φιλέλλην ἔδωκεν αὐτὸ τὸ μαυσωλεῖον τὸ Βότσαρν. τὸ μικρόν τοῦτο ἀριστούργημα τέχνης ἐστήθη, ὡς γνωστὸν, ἐν Μεσολογίᾳ πρὸς τὸν τάφον τοῦ ἥρωος Σουλιώτου, ἑλληνικαὶ δὲ χεῖρες ἠκρωτήριασαν αὐτό. Μετάφρασιν τοῦ ἁρθροῦ τούτου, περιέχοντος ὁλόκληρον τὴν Ὁδύσειαν τοῦ ἐν λόγῳ καλλιτεχνήματος, θὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς ἡ Ἑστία.

Ὑπὸ τὸν τίτλον L'égalé de l'homme ὁ Émile de Girardin δημοσιεύει ἐν τῇ Nouvelle Revue τῆς 15 Ὀκτωβρίου τὸ πρῶτον μέρος διατριβῆς του εἰς ἀπάντησιν τοῦ πολυχρότου φυλλαδίου τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμᾶ «Les femmes qui tuent et les femmes qui votent». Ὁ ἐπιφανὴς δημοσιολόγος κηρύττεται πολέμιος τῶν θεωριῶν τοῦ Δυμᾶ, καὶ ἄλλοτε δὲ ἔδημοσιευσεν κερανοβόλῳ ἄρθρῳ κατὰ τοῦ ἑτέρου ἔργου «L'homme-femme», τοῦ ἐν ἔτει 1872 ἐκδοθέντος καὶ ἐν μικρῷ χρόνῳ ἀριθμησαντος 43 ἐκδόσεις.

Ἐν τῇ Ἑμπορικῇ λέσχῃ τῶν Ἀθηνῶν ἐξετέθησαν τρία ἔργα τοῦ ἀπὸ τινος ἐν Ἑλλάδι διατρίβοντος κ. Βολωνάκη. Καὶ τὰ ἔργα ταῦτα τοῦ διακεκριμένου Ἑλλήνος καλλιτέχνου παριστῶσι θαλασσίας σκηνάς. — Ἡρξάτο ἡ ἐκτόπισις τοῦ Βυζαντινοῦ ἔπους «Βασίλειος Διγενῆς Ἀκρίτας» τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ἀνδρῶν εὐρεθέντος. Ἡ ἔκδοσις τοῦ χειρογράφου γίνεται ὑπὸ τοῦ φιλοπόνοιο λογιῶ κ. Α. Μηλιαράκη. Γνωστὸν ὅτι χειρόγραφον τοῦ μνημείου τούτου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων ἀνευρεθὲν ἐν Τραπεζοῦντι ἐξέδωκαν οἱ κ. Ε. Legrand καὶ Κ. Σάβας. Τὸ χειρόγραφον τοῦ τῆς Τραπεζοῦντος εἶνε ἑλλιπὲς ἐν τε τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει, καὶ πολυλαχοῦ ἐν τῷ μέσῳ περιέχει χάσματα σημαντικὰ. τὸ δὲ ὅπο